

Rasmussen og for Resten flere her i dette høje Ting har beskyldt Venstre for at være afhængigt af Højfinansens og af Arbejds-giverforeningen, og jeg ved ikke hvad, uden noget som helst Bevis. Det er altsaa den Kampagne, de nu delvis er gaaet ind i, fra Politik er de gaaet over til den Slags Angreb, og det er det, vi benævner som en Sladderkampagne — jeg tror, det er et ret betegnende Navn. Hvis de Herrer tror, at de ad denne Vej er i Stand til i det lange Løb at vinde frem politisk, saa er det min Overbevisning, at de tager fejl.

Borgbjerg: Det ærede Medlem, der nu talte, gjorde sig skyldig i to Fejltagelser blandt flere, men to, som jeg i en kort Bemærkning vil svare paa. Han sagde, at jeg havde rettet en Beskyldning mod Udenrigsministeren, medens jeg kun har stillet et Spørgsmaal (Munterhed) — ja, det er ikke noget at le af —, et naturligt og berettiget Spørgsmaal. Det er vel ikke det samme som at rette en Beskyldning, det er vel to forskellige Ting, og jeg har jo paavist, hvor naturligt og berettiget Spørgsmaalet var. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Udenrigsministeren havde svaret rent: „Absolut nej“ paa det stillede Spørgsmaal. Det er ikke Tilfældet. Det kunde Udenrigsministeren ikke gøre, og det gjorde han heller ikke. Han svarede: Absolut nej, ikke i Aktier i Det forenede Dampskibsselskab eller i andre Aktier, der kunde paavirkes af Interviewet den 11. Juli. Det glemte det ærede Medlem at citere. Spørgsmaalet blev stillet for at faa 11. Juli-Interviewet sat i den rigtige Belysning, thi det er, som jeg har paavist i min Tale, to forskellige Ting: om det er en uheldet, over al Spekulation ophøjet Personlighed, der fremsætter det, eller det er en gammel erfaren, durkdreven Storspekulant, der gør det. Hvis det er en over al Spekulation ophøjet Personlighed, der gør det, betyder det noget, og saa vil det virke, men naar det er en gammel Storspekulant, betyder det intet, og saa virker det heller ikke, og jeg har paavist, at det ikke virkede. (Modsigelse). Jo, det er Stillingen, det lykkedes jo ikke.

Nu spørger jeg det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen: Hvad vilde han ude i det Liv, hvor han færdes til daglig, mene om det at sælge en Værdi til et vist Beløb og saa 3 Maaneder efter erklære, at den virkelige Værdi er meget lavere? Direktør Cold solgte med mægtig Gevinst til 270 — med mægtig Gevinst, det vil sige sig, hvis man tør offentliggøre Papirerne —, og 3

Maaneder efter erklærer han, at det, han havde solgt, kun var 205 værd. Vil man ikke ude paa Bondelandet sige, at det er noget i Retning af at sælge en Hest med skjulte Fejl? Er det Moralen derude? Er det den Bondemoral, det ærede Medlem Hr. Pinstrup saa tidt har talt om? Dernæst spørger jeg det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen: Billiger han, at en Mand, der ophøjes til Udenrigsminister, har været Storspekulant i sit eget Selskabs Aktier? Billiger det ærede Medlem, at en Mand, der har en mægtig Direktørgage foruden en Tantième paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., yderligere skaffer sig umaadelige Indtægter ved Spekulation i sit eget Selskabs Aktier? Og endelig vil jeg spørge det ærede Medlem, som taler om Komædie, om han mener, at det i Venstrepressen vilde være blevet opfattet som en Komædie og behandlet som en Komædie, om det var lykkedes Venstre at bevise, at enten Finansminister Edvard Brandes eller Statsminister Zahle eller Indenrigsminister Rode eller Forsvarsminister Munch eller Arbejdsminister Stauning havde spekuleret for Millionbeløb sammen med Etatsraad Emil Glückstadt i Aktier i et Selskab, som de selv var interesseret i. Jeg spørger det ærede Medlem, om han tror, at Venstre havde opfattet det som en Komædie. Vi havde vist faaet en anden Komædie at se. (Hørraab fra Tilhørerspladserne).

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige, ellers fortsætter vi Mødet uden Tilhørere.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg paastod, at han kun havde stillet et Spørgsmaal. Til at begynde med op-ridsede det ærede Medlem, hvordan en Mand, der vilde gøre et Kup, bar sig ad, og hvordan en Mand, der ikke vilde gøre et Kup, vilde bære sig ad, og saa paapegede han, at Udenrigsminister Cold havde optraadt som den, der vilde gøre et Kup. Derefter stillede det ærede Medlem et bestemt Spørgsmaal, og paa dette bestemte Spørgsmaal svarede Udenrigsminister Cold følgende: „Social-Demokraten“ stiller den 26. November følgende Spørgsmaal til mig: Foretog De i Sommeren 1916 i Tiden før eller efter den 11. Juli Salg og Køb af Aktier i Det forenede Dampskibsselskab? Jeg kan dertil svare: Absolut nej“. Det har han altsaa ikke gjort. (Borgbjerg: Læs videre). Ja, „Hverken i Det forenede Dampskibsselskabs eller i Aktier i noget andet Selskab, som kunde paavirkes af Interviewet med mig den 11. Juli“. Det var ikke alene et absolut Svar